

A templomi nyílt napok

Svetan izgatott volt amiatt, hogy beléphet a templomba.

Írta: Carolina Marín
(Igaz történet alapján)

A történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Svetan izgatott volt. A családja Argentínából az Amerikai Egyesült Államokba készült költözni. És most végre eljött az idő, hogy felszálljanak a nagy repülőgépre!

Svetan kinézett az ablakon, miközben a gép felszállt. Azon tűnődött, milyen lesz az új otthona. Minden más lesz. Új ház. Új szoba. Új szomszédok. És új barátok, akiket megismerhet! Svetan izgatott volt.

Azt is tudta, hogy az új otthona közel van egy frissen épült templomhoz. Argentínában a templom messze volt tőlük. Eddig még csak képeken látta.

Svetan az anyukájához fordult. „Szerinted az égből is látjuk majd a templomot?”

Anyu elmosolyodott. „Nem hiszem. De hamarosan látni fogjuk.”

Svetan visszamosolygott rá. Anyu és Apu azt mondta, hogy a templom még nem nyílt meg, de hamarosan nyílt napokat fognak tartani. Ez azt jelentette, hogy az emberek bemehetnek, hogy megnézzék, mielőtt felszentelnék. Svetan családja pedig el fog menni a nyílt napokra! Már alig várta, hogy előben is láthassa a templomot!

Néhány órával később Svetan és a családja megérkezett az új házukhoz. Sok tennivaló volt. Svetan segített kipakolni a dobozait és széppé tenni az otthonukat.

A nyílt nap előtti napon leültek a nappaliban beszélgetni.

„A templom az Úr háza – mondta Anyu. – Amikor odabent vagyunk, áhíthatosnak kell

lennünk. Tudod, mit jelent ez?”

„Azt, hogy halkán beszélünk, hogy jobban hallhassuk a Szentlelket?” – kérdezte Svetan.

„Így van – helyeselt Anyu. – Sokat tanulhatunk, amikor a templomban vagyunk.”

Svetan bólogatott. Áhíthatos akart lenni, hogy érezhesse a Szentlelket a templomban.

Másnap reggel Svetan korán felkelt. Felvette a vasárnapi ruháit. Hamar elérkezett az indulás ideje.

Svetan családja odaért a templomhoz. Az emberek segítettek nekik nejlomból készült lábzsákokat tenni a cipőjükre.

ILLUSZTRÁLTÁ: MARK ROBISON

HOLINESS TO THE LORD THE HOUSE OF THE LORD

„Miért rakták ezeket a kis zsákokat a lábamra, Anyu?” – kérdezte Svetan.

„Mert a templomban minden új és tiszta. Nem szeretnénk tönkretenni.”

Egy néni köszöntötte őket. Felolvasta a templom ajtaja fölötti szavakat:

„Szentség az Úrnak – Az Úr háza”.

Svetan megfogta Anyu kezét.

Beléptek a templomba. Minden anyira gyönyörű volt! Biztosan ilyen érzés a mennyben lenni!

„Nézd! – suttogta Svetan. Rámutatott egy festményre. – Ott van Jézus!”

Amikor végeztek, Svetan boldog volt. Hálás volt, amiért bemehetett a templomba. Azt szeretne volna, hogy újra elmehessen majd, amikor kicsit idősebb lesz. ●

Hogyan készült fel Svetan arra, hogy belépjen a templomba?